

nadrukten Dijkgraaf en Hoogheemraden in hun brief, dat het inlaten van vers water in principe alleen in de zomer mogelijk was en dan nog slechts driemaal per week, onder bijzondere bepalingen. In de winter kon het alleen wanneer het peil in de boezems en de polders dit toeliet. Aan het slot van hun brief wezen Dijkgraaf en Hoogheemraden op de noodzaak om de binnenwateren grondig uit te baggeren. Zij meenden dat de door hen voorgestelde verbeteringen nimmer aan hun doel zouden beantwoorden, 'indien niet vooraf de aandammingen en ophooping van vuilnis, welke in verscheidene binnengrachten gevonden worden, behoorlijk weg geruimd worden'. Het is onbekend hoe B. en W. van Rotterdam in eerste instantie op deze brief van Schieland reageerden. Wel machtigden B. en W. de Commissie van Beheer in 1839 om de windwerken op de spuisluisjes alvast aan te brengen¹⁷).

In de Gemeenteraadsvergadering van 29 december 1840 deelde de voorzitter de Raad mee dat daags daarvoor een voorstel van één der leden van het College van B. en W. was binnengekomen. Het College kon zich verenigen met de strekking van het voorstel, dat werd omschreven als de 'daarstelling eener geregelde doorstroming van versch water in de binnenstad'. De voorzitter wilde het voorstel in de eerstvolgende raadsvergadering behandelen¹⁸). Het voorstel was gedaan in een ongesigneerde brief¹⁹), maar gezien het handschrift kan worden aangenomen dat het voorstel afkomstig was van wethouder J.F. Hoffmann²⁰). Het voorstel zal daarom verder als 'Voorstel Hoffmann' worden aangeduid. Volgens Hoffmann was de behoefte om de binnenstad van goed water te voorzien - hetzij door een betere uitwatering, hetzij door op sommige punten met behulp van buizen Maaswater aan te voeren en zo de binnenstadsbewoners goed drinkwater te verschaffen - meermalen ter sprake gebracht. Uit financiële overwegingen was een beslissing echter telkens verschoven. Hoffmann meende dat dat geen recht deed aan de zaak. Die achtte hij van groot belang: 'niet alleen wat het genoegen betreft, maar wel hoofdzakelijk voor de gezondheid [...].' Hij verbaasde zich erover dat het vuile, stinkende grachtwater met name in de winter nog gedronken werd en wees ook op het belang van goed water voor de nijverheid. Het was daarom wenselijk om met vers water een geregelde doorstroming tot stand te brengen. Hoffmann benadrukte, dat middelen gevonden moesten worden om het overtollige water te allen tijde uit te kunnen malen, zodat steeds vers water kon worden ingelaten.